

Levél a könyvtárosoknak

A szokásosnál nagyobb késedelemből Önök már sejthetik, hogy a Kincskeresőt is utolérte a valamennyi folyóirat létét fenyegető pénztelenség. A Nemzeti Kulturális Alapprogram szépirodalmi kollégiuma az egyetlen hazai magyar gyermekfolyóiratot besorolta a támogatásra nem érdemesített orgánumok kategóriájába. (Határon túli lapársunk, a sepsiszentgyörgyi Cimbora szintén ide került.) Természetesen mindent megpróbálunk megtenni a megmaradásért. Ha a szerencsétlenségben valami szerencsénk is lesz, meghosszabbíthatjuk megszűnésünk kálváriáját, sőt visszanyerhetjük 33 évfolyammal megszerzett szokásjogainkat a fennmaradáshoz.

A kulturális sajtóban megjelenő, időnként viharos reagálásokból Önök értesülhettek arról, hogy maguknak tiszteletet kivívó sajtótermékek kerültek hasonló helyzetbe. A miénk abban különbözik a többiekétől, hogy nem versenytársainkat minősítették életrelalóbbnak nálunk. Egyszerűen a gyermekirodalmi folyóirat műfaját ítélték fölöslegesnek. Pedig annak idején azért hozták létre a Kincskeresőt, hogy idejekorán hozzászoktassák a gyerekeket a folyóirat-olvasáshoz, ami más típusú olvasói magatartás, mint a könyvolvasás. Főleg akkor, ha olvasóink élnek a lap által kínált interaktív lehetőségekkel.

Nem a Kincskereső ellenségei diadalmaskodtak rajtunk. A sorsunkról ítélkező grémium tagjainak többsége – utólagos bevallás szerint – egyszerűen nem ismerte a Kincskeresőt. Egymás lapjait olvassák, pozitív vagy negatív benyomások érik közben őket, ez tükröződik ítéletükben. De gyermeklapot csak az vesz a kezébe közülük is, akinek iskolás gyereke van, vagy pedagógus, esetleg könyvtáros a házastársa. Többnyire csak a különböző gyermekmagazinokkal találkoztak ők is. Pedig a Kortársat, a Holmit, a Tiszatájat senki sem téveszti össze egy életmódmagazinnal.

Tisztelt Kollégák! Ha most életben tudunk maradni, az sem jelent tartós létbiztonságot. Bennünket csupán Önök tudnak megmenteni, ha méltónak találják erre. Ha meg tudják értetni, el tudják hitetni szaktanárokkal és érdeklődő gyerekekkel, hogy a Kincskereső anyagában (hangsúlyozottan nem feltétlenül a legfrissebb lapszámban!) nagyon sok érdekességre, szakmai segítségre lelhetnek tanításhoz, dolgozatíráshoz, felvételi vizsgákra való felkészüléshez. (Humán pályára készülő iskolásoknak is javasolhatják, hogy rendeljék meg a lapot.) Nekünk az a legnagyobb problémánk, hogy gyermekolvasóink többnyire akkor kapnak rá folyóiratunkra, amikor már ki is nőttek.

Természetesen sok jogos kritika illetheti szerkesztési elveinket és gyakorlatunkat, többször tévedünk a korosztály megválasztásában, sok a hiánytémánk stb., éppen ezért használjuk ki örömmel, ha könyvtárakba, iskolákba hívnak el bennünket. Még hasznosabbnak tartanánk, ha egyszer a szakma szervezne egy olyan tanácskozást, amelyen kiderülhetne, milyen gyermekfolyóirat(ok)ra lenne szükség és igény Magyarországon.

Rigó Béla
főszerkesztő